

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

conductor
şef **Rengim Gökmen**

Özgür Aydın piano

Muhiddin Dürrüoğlu
piano

İki Piyano Konseri Two Pianos Concert

konzertmeister
Irina Nikotina

18 Kasım November 2017

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Program

J.S. Bach

İki Piyano Konçertosu, Do minör, BWV.1060
Concerto for Two Pianos in C minor, BWV.1060

- I. Allegro
- II. Adagio
- III. Allegro

C. Saint-Saens

Hayvanlar Karnavalı | Carnival of the Animals

- I. Giriş ve Aslanların Kral Marşı
Introduction and Royal March of the Lion
- II. Tavuklar ve Horozlar | Hens and Roosters
- III. Yabani Eşekler | Wild Asses: Swift Animals
- IV. Kaplumbağalar | Tortoises
- V. Fil | The Elephant
- VI. Kangurular | Kangaroos
- VII. Akvaryum | Aquarium
- VIII. Uzun Kulaklı Kişiler | Personages with Long Ears
- IX. Guçuk Kuşu Ormanın Derinliklerinde
The Cuckoo in the Depths of the Woods
- X. Kuşhane | Aviary
- XI. Piyanistler | Pianists
- XII. Fosiller | Fossils
- XIII. Kuğu | The Swan
- XIV. Final | Finale

ara interval

P. I. Tchaikovsky

Senfoni No.6, Si minör, Op.74 "Patetik"
Symphony No.6 in B minor, Op.74 "Pathétique"

- I. Adagio, Allegro non troppo
- II. Allegro con gracia
- III. Allegro molto vivace
- IV. Finale: Adagio lamentoso

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Bilkent Üniversitesi

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Rengim Gökmen

şef conductor

Ankara Devlet Konservatuvarında piyano ve kompozisyon eğitimlerini Prof. Nimet Karatekin, Prof. İlhan Baran, Prof. A. Adnan Saygun'un öğrencisi olarak tamamladıktan sonra Türk Hükümeti tarafından orkestra şefliği öğrenimi için İtalya'ya gönderildi.

Roma Santa Cecilia Konservatuvarında, daha sonra Santa Cecilia Yüksek Müzik Akademisinde, ardından Siena'da, Chigiana Müzik Akademisinde Franco Ferrara'nın öğrencisi olarak orkestra şefliği öğrenimini tamamladı. 1980 yılında San Remo'da Gino Marinuzzi Şeflik Yarışmasını kazandıktan sonra Avrupa'nın hemen hemen bütün büyük merkezlerinde konserler yönetti.

1988 yılında İtalyan Hükümeti tarafından "Cavalliere" (Şövalye) nişanı, 1999 yılında T.C. Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü ile onurlandırıldı.

1991-2005 yılları arasında İzmir Devlet Senfoni Orkestrası Şefliği görevini yürüten Rengim Gökmen halen Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Şefi ve Sanat Yönetmenidir. Kurucu şefi olduğu Doğu Çocuk Senfoni Orkestrası ve İzmir Karşıyaka Oda Orkestrası ile de çalışmalarını sürdüren sanatçı, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarında şeflik dersleri vermektedir.

Following his piano and composition education under Prof. Nimet Karatekin, Prof. İlhan Baran, and Prof. A. Adnan Saygun at the Ankara State Conservatory, Rengim Gökmen was sent to Italy by the Turkish Government to receive higher education in conducting.

He studied orchestral conducting first at Rome's Santa Cecilia Conservatory, then at the Santa Cecilia Music Higher Academy, and lastly at the Chigiana Academy of Music in Siena under Franco Ferrara. After winning the Gino Marinuzzi Conducting Competition in San Remo in 1980, Gökmen has conducted concerts at almost all major venues across Europe.

Having served as the Conductor of the İzmir State Symphony Orchestra from 1991 to 2005, Gökmen is currently the Conductor of the Presidential Symphony Orchestra. He is continuing to work with the Doğuş Kids Symphony Orchestra, of which he is the Founding Conductor, as well as the İzmir Karşıyaka Chamber Orchestra, and gives conducting lessons at the Ankara State Conservatory of Hacettepe University.

In 1988, he received the "Cavalliere" medal from the Italian Government and was presented with the "Culture and Arts Award" by the Presidency of the Turkish Republic.

Özgür Aydın

piyano piano

Müzik dünyasının en önemli yarışmalarından biri sayılan ARD Münih Uluslararası Piyano Yarışmasını kazanarak yurt dışına açılan Türk piyanist Özgür Aydın, günümüzün önde gelen genç piyanistlerinden biri olarak kabul edilmektedir.

1997 yılında Münih Herkulessaal'de Bavyera Senfoni Orkestrası ile Brahms'ın 1. Piyano Konçertosunu seslendiren Aydın, bu önemli konserden sonra birçok Alman Senfoni Orkestrası ile konserler vermiştir. BBC Concert Orchestra London, Canada Calgary Philharmonic, Simon Bolivar Youth Orchestra of Venezuela, Slovak State Philharmonic'in yanı sıra, Türkiye'deki bütün senfoni orkestraları ile çalmıştır. Edinburg, Ravinia, Rheingau, Salzburg, İstanbul, Schleswig-Holstein gibi önemli uluslararası festivallere davet edilen Aydın, Wigmore Hall (Londra), Herkulessaal ve Gasteig (Münih), Musikhalle (Hamburg), Suntory Hall (Tokyo), Carnegie Hall (New York), Boston Symphony Hall (Boston), Severance Hall

(Cleveland), Kennedy Center (Washington) gibi prestijli müzik merkezlerinde konserler vermektedir. Aydın, 2009'dan beri dünyaca ünlü kemancı Midori ile sürekli olarak çalmaktadır. Ayrıca viyolacı Naoko Shimizu ve Berlin Filarmoni üyeleri ile de oda müziği yapmaktadır.

Ödül kazandığı yarışmalar arasında, ARD'den başka, Atina'da Maria Callas Grand Prix (2002), Kanada'da Esther Honens Calgary International Competition (2000), Amerika'da Cleveland International Piano Competition (2001) ve Japonya'nın Nippon Music Award'ı bulunmaktadır.

Özgür Aydın'ın solo piyano CD'leri Videal/Berlin, Yapı Kredi, Genuin/Leipzig ve Meister Music/Japonya firmaları tarafından yayınlanmıştır. 2013'te kemancı Midori ile birlikte Onyx Classics firması için Bloch, Janacek ve Shostakovic'in sonatlarından oluşan bir CD çıkartmıştır.

1972 yılında Amerika'nın Colorado eyaletinde doğan Aydın, piyano eğitimine Ankara Devlet Konservatuvarında Prof. Semra Kartal ile başladı. Ardından British Council bursiyeri olarak Londra Kraliyet Müzik Kolejinde Peter Katin ile üç yıl çalıştı. Daha sonra Alman Devlet Bursu DAAD'yi kazanarak Hannover'de Prof. Kammerling'in "Konser Solistliği" öğrencisi oldu. Ayrıca Andras Schiff, Tatiana Nikoleva, Anatol Ugorski, Leon Fleischer ve Dmitri Bashkirov gibi büyük müzisyenlerle de çalıştı.

Turkish - American pianist Özgür Aydın made his major concerto debut in 1997 in a performance of Brahms' Piano Concerto No.1 with the Bavarian Radio Symphony Orchestra. In the same year, he won the renowned ARD International Music Competition in Munich and the Nippon Music Award in Tokyo – recognition that has since served as the basis for an active and diverse international performing career. He is also a laureate of the Cleveland International Piano Competition.

Aydın has appeared as a soloist with numerous orchestras in Germany and Turkey, as well as with the BBC Concert Orchestra London, the Simon Bolivar Youth Orchestra of Venezuela, Slovak State Philharmonic and Canada's Calgary Philharmonic. Frequently invited to summer music festivals, he has appeared at Salzburg, Schleswig-Holstein, Rheingau, Ravinia and Edinburgh. He has been a guest pianist at many prestigious venues including New York's Carnegie Hall, London's Wigmore Hall, Munich's Herkulessaal and Tokyo's Suntory Hall.

Aydın has made recordings of solo piano works by Beethoven, Schumann, Chopin, Liszt and Rachmaninov for the European labels Videal and Yapi Kredi. His performances of the complete cycles of Beethoven's 32 piano sonatas and 5 concertos as well as Bach's Well-Tempered Clavier have been highly praised by the critics.

He is also a dedicated chamber musician. He enjoys recurrent collaborations with violinists Midori and Kolja Blacher, violist Naoko Shimizu and members of the Berlin Philharmonic. A new recording with Midori consisting of works by Bloch, Janacek and Shostakovich was released in fall 2013 on Onyx Classics.

Born in Colorado, USA to Turkish parents, Mr. Aydın began his music training with Prof. Kartal at the Ankara Conservatory in Turkey. He subsequently studied with Peter Katin at the Royal College of Music in London and with Prof. Kammerling at the Hanover Music Academy. He has also received valuable instruction from artists such as Tatiana Nikolaeva and Andras Schiff.

Muhiddin Dürrüoğlu piyano piano

Piyanist ve besteci Muhiddin Dürrüoğlu, Ankara Devlet Konservatuvarında üstün yetenekli çocuklarla ilgili "Özel Statü" kapsamına alınarak başlayan müzik eğitimine Belçika ve ABD'nin dünyaca ünlü müzik okullarında devam etti. Kamuran Gündemir, Ersin Onay, J.C. Vanden Eynden ve Edward Auer'le piyano, İlhan Baran, J. Fontyn'ın ve Dr. D. Freund'la kompozisyon çalıştı. Eczacıbaşı Vakfı, Belçika-Petrofina Şirketi, Fulbright Vakfı ve İndiana Üniversitesinin burslarını kazandı.

Piyanist olarak 1991 Avrupa Piyano Yarışması Finalisti, Nany Phillipart ile Fondation Belge de la Vocation, J.W. Peelemans ödülleri kazandı.

On iki yaşından beri verdiği konserlerle Belçika, Fransa, Almanya, Hollanda, Arjantin, Lüksemburg, Portekiz, İspanya, İsrail, KKTC, İtalya, İngiltere, Romanya, Macaristan, Güney Kore, Çin, Danimarka, Rusya, İsviçre ve ABD'de tanındı.

Ronald Van Spaendonck ve Marie Hallynck ile Ensemble Kheops'u kurdu. Bu toplulukla yaptığı kayıtlar Avrupa'da büyük ilgi gördü; 5 Diapason, Crescendo'dan "Joker", Classique Info'dan "Ring", Gramophone "Choice" ödülleri

aldı ve MusicWeb Int.'ten "Ayın CD'si" seçildi. Graf Mourja, Marc Danel, Ning Kam, Lise Berthaud ve Vladimir Mendelssohn oda müziği yaptığı diğer sanatçılardır.

Besteci olarak Belçika Güzel Sanatlar, Edebiyat ve Bilim Akademisinin "Arthur de Greef" ve "Irène Fuerison" ödülleri; Paris-Lutèce Akademisinin "La Coupe de la Création Musicale" ödülünü; Hulste-Belçika Oda Müziği Eserleri Yarışmasında SABAM ve 2000 yılında ikincilik ödülleri ve son olarak Fransa-Orleans'da yapılan 20. Yüzyıl Piyano Müziği Yarışmasında en iyi beste ödülünü kazandı. 2011 yılında Belçika'nın en önemli Modern Müzik Festivali olan "Ars Musica"da "Emotions Fugitives III" isimli eserinin dünya prömiyerinden sonra Fransa'nın ünlü müzik festivallerinden "Juventus"a "Composer in Residence" olarak davet edildi. 2011 yazında bu festivalin siparişi ile yazdığı "In Memoriam" adlı eserinin dünya prömiyeri yapıldı ve "France Musique" Radyosu tarafından yayınlandı. Sanatçı, 1992'den beri eğitim verdiği Brüksel Kraliyet Konservatuvarında oda müziği profesörü olarak görev yapmaktadır. CD'leri, Pavane, Cypres, Kalidisc, René Gailly, Talent, Megadisc ve Fuga Libera firmalarında çıkmıştır.

Pianist and composer Muhiddin Dürrüoğlu started studying music at the Ankara State Conservatory in the "special status" awarded to gifted children. He continued his music education at world-known music schools in Belgium and the United States. As a student, he studied piano under Kamuran Gündemir, Ersin Onay, J.C. Vanden Eynden and Edward Auer and composition under İlhan Baran, J. Fontyn and D. Freund. He was awarded scholarships by Eczacıbaşı Foundation, Belgian Petrofina Company, Fulbright Foundation, and Indiana University.

As a pianist, he qualified as the European Piano Competition finalist and shared Foundation Belge de la Vocation J. W. Peelemans Award with Nany Philipart.

He started performing in concerts when he was 12 and gave concerts in Belgium, France, Germany, the Netherlands, Argentina, Luxembourg, Portugal, Spain, Israel, Turkish Republic of Northern Cyprus, Italy, England, Romania, Hungary, South Korea, China, Denmark, Russia, Switzerland, and the United States of America.

He founded the Ensemble Kheops with Ronald Van Spaendonck and Marie Hallynck. His recordings with this group were received very favorably in Europe. The

recording won the 5 Diapason award, as well as Joker award from Crescendo, Ring award from Classique Info, and Choice award from Gramophone. It was also selected the “CD of the Month” by MusicWeb Int. Dürrüoğlu performed chamber music with artists like Graf Mourja, Marc Danel, Ning Kam, Lise Berthaud, and Vladimir Mendelssohn.

His awards as a composer include “Arthur de Greef” and “Irene Fuerison” awards from Belgian Academy of Fine Arts, Literature, and Science, “La Coupe de la Création Musicale” from Paris-Lutece Academy, SABAM award and the Second Prize in the Hulste-Belgian Works for Chamber Music Competition. Most recently, he was presented the Best Composition award in the 20th Century Piano Music Competition held in Orleans, France. After the premiere of his “Emotions Fugitives III” in Ars Musica, the major modern music festival held in Belgium, in 2011, he was invited to one of France’s important music festivals Juventus as “composer in residence”. His “In Memoriam” which was ordered by the festival in question was premiered in the summer of 2011 and broadcast by the French Musique Radio. The artist is a chamber music professor at Brussels Royal Conservatory where he has been working since 1992. His CDs were released under Pavane, Cyprés, Kalidisc, René Gailly, Talent, Megadisc, and Fuga Libera labels.

Johann Sebastian BACH (1685-1750) İki Piyano Konçertosu, Do minör, BWV.1060 Concerto for Two Pianos in C minor, BWV.1060

Yaşadığı dönemde yalnızca çalıştığı bölgelerde tanınan J.S. Bach, günümüzde müzik tarihinin en bilinen ve en saygın bestecilerinden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Bach’ın 18. yüzyılda sınırlı bir şöhrete sahip olmasının en temel nedeni döneminin en etkin türü olan opera alanında eser vermemiş olmasından kaynaklanır.

Alman Müziği, Protestan Reform hareketinden sonra önemli bir ivme kazanmış, özellikle dini müzik alanında büyük ilerlemeler kaydedilmiştir. Org için yazılan koral merkezli dini müzikler, Alman müziğinin özgün karakterini belirlemede etkin unsur olmuştur. Bach da bu gelenekle büyümüş ve eğitimini bu doğrultuda almıştır. Yaşamı boyunca emrinde çalıştığı patronun isteklerine uygun biçimde zaman zaman dini, zaman zaman da din dışı müzikler bestelemiştir.

Ancak ondan istenilen din dışı müzikler hiçbir zaman opera olmamış, daha çok konçerto, sonat, süit türleri üzerine yoğunlaşmıştır. Sanatçı döneminin İtalyan ve Fransız etkilerini Alman gelenekleri ile ustaca birleştirmeyi başarmış ve özgün sentezlere ulaşmasını bilmiştir.

Özellikle yaşadığı çağın önde gelen İtalyan bestecilerinin, konçerto türü başta olmak üzere, yaylı çalgılar için yazdıkları eserleri çok iyi analiz etmiş, buradan öğrendiği biçimsel yaklaşımları füg türüne de uyarlayarak kendinden sonra gelecek kuşakları derinden etkilemiştir.

Bach'ın az şöhretli, mütevazı yaşantısının onu döneminin müzik endüstrisinin sınırlamalarından koruduğu, böylece hem döneminin etkilerini hem de geçmiş zamanların müzikal mirasını derinlikli bir biçimde özümseyip yeni sentezler oluşturmaya olanak bulduğu söylenebilir.

Sanatçı 1723 yılına kadar Arnstadt, Mühlhausen, Weimar ve Cöthen'de çeşitli pozisyonlarda görev yapmış, 1723'den yaşamının sonuna değin Leipzig'de yaşamıştır. Burada Aziz Thomas Kilisesinin Kantoru ve kentin müzik direktörü olarak çalışmıştır. Bach, o güne kadar çalıştığı pozisyonların en prestijlisi olan bu pozisyonda hayatının en verimli ve olgun dönemini yaşamıştır.

Bach, 1724 yılında bestelediği iki klavsen konçertosunu, iki keman konçertosu eserinden (1719) adapte etmiştir. Üç bölümden oluşan yapıt dokunaklı bir anlatıma sahiptir. Orijinali iki klavsen için yazılmış olan konçertonun klavsen partileri piyano ile icra edilecektir. Bach'ın tuşlu çalgılar ailesi için yazmış olduğu konçertolar, bu enstrüman ailesi için yazılmış en erken eser örnekleri arasındadır.

Although his reputation was limited to the venues where he worked during his lifetime, J.S. Bach is currently recognized as one of the best-known and most prestigious composers of music history. The main reason why Bach did not rise to due prominence in the 18th century is that he did not produce any work of opera, which was the most celebrated genre of the period.

German music that gained considerable impetus in the wake of the Protestant Reform movement made spectacular advances, especially in religious music. Choral religious pieces written for the organ served as the determinative factor in the original character of the German music. Bach grew up and was educated in this tradition. Throughout his

life, he concentrated on sometimes religious and at other times non-religious music, depending on the desires of his patron. However, he was never commissioned to write an opera as a non-religious piece, and thus, he focused on concerto, sonata and suite genres. The composer skillfully merged the Italian and French influences of his time with the German traditions and created original syntheses.

Having carefully analyzed the works of the leading Italian composers of his time, especially concertos and works for strings, Bach adapted the formal approaches he learned from these to the fugue genre and made a dramatic impact on the future generations.

It can be said that his limited reputation and modest lifestyle protected Bach from the limitations of the music industry of the period and enabled him to internalize both the influences of his time and heritage of the music of the past in a fundamental way to create new syntheses.

The composer worked in different capacities in Arnstadt, Mühlhausen, Weimar and Cöthen until 1723, and lived in Leipzig from 1723 until his death. In Leipzig he served as the cantor at the St. Thomas Church and the musical director of the city. During his years in this position, which was the most prestigious he has ever had, Bach had the most fruitful and mature period of his life.

The concerto for two harpsichords, Bach composed in 1724, was actually adapted from his concerto for two violins (1719). The work composed of three movements has a stirring expression. The harpsichord scores of the concerto, originally written for two harpsichords, will be played on the piano. The concertos Bach wrote for keyboard instruments are among the earliest works composed for this instrument family.

Dr. Onur Türkmen, Didem Coşkunseven

Camille SAINT-SAENS (1835-1921) Hayvanlar Karnavalı | Carnival of the Animals

Saint-Saens Fransız müziğinin 19. yüzyılın ikinci yarısında geçirdiği revizyon döneminin önde gelen isimlerindedir. Sanatçı hem Fransız müziğinin kökleri ile derin bağlar kurmuş hem de Alman yapısalcılığını özümseyerek kendinden sonra gelen kuşakların sağlam temeller üzerinde ilerlemesini sağlamıştır. Yaşadığı çağda geçerli tüm müzik

türlerinde (*genre*) eserler vermesine rağmen, en çok yukarıda sözü geçen alanlardaki birikimini sergileyebildiği senfoni, konçerto gibi alanlarda başarılı olmuştur. Besteci ve eğitimci olarak büyük bir şöhrete kavuşmuş, ancak ilerici ve özgün olmadığı gerekçesiyle sert eleştirilere maruz kalmıştır. Özellikle yaşamının son dönemlerinde Debussy, Ravel gibi bestecilerin yenilikçi çalışmalarının karşısında yer alan “geleneğin müzisyeni” olarak görülmüştür. Bunlara rağmen Fransız müziğinin 1870’lerden itibaren yaşadığı Rönesans’ta üstlendiği büyük rol yadsınamaz.

Fransa 1871 yılında Prusya karşısında aldığı ağır yenilginin ardından her alanda reformlar yapma, toparlanma girişimlerinde bulunmuştur. Müzikte yapılan en önemli atılım *Société Nationale de Musique*’in kurulmasıdır. Bu girişimi başlatanlar arasında Saint-Saens da ön saflarda yer almıştır. Bu oluşumun amacı Fransız müziği geleneği üzerine çalışmalar yapmak, Fransız bestecilerinin çalışma olanaklarını artırmaktır.

Bu çalışmaların içinde bulunan besteci, Barok dönem Fransız bestecilerinin müziğin temsil özelliğini ön plana çıkartan eserlerini iyi biliyordu. 18. yüzyılın önde gelen Fransız bestecisi Jean-Philippe Rameau’nun 1724 klavsen eserleri albümünün edisyon çalışmaları yapılırken hayvan seslerini tasvir eden eserlere rastlamış, bu doğrultuda bir yapıt ortaya çıkarmak istediğini École Niedermeyer’deki piyano öğrencilerine ifade etmişti. Verdiği bu sözü uzun yıllar sonra 1886 yılında Avusturya’da geçirdiği bir tatil sırasında gerçekleştirdi. İki piyano ve orkestra için yazılmış bu eserde 14 ayrı bölüm bulunmaktadır ve her bölüm farklı hayvan tasvirleri üzerinde yoğunlaşır. Ayrıca hem kendisinin hem de Berlioz, Offenbach gibi bestecilerin yapıtlarından alıntılara yer verilmiştir.

Saint-Saens, 1886 yılında bir özel konserde ilk seslendirmesi yapılan ve kendisinin “zoolojik bir fantezi” diye nitelendirdiği, bu eserini çok fazla ciddiye almamış ve sağlığında yayınlanmasını istememişti. Eser bestecinin ölümünden sonra yayınlandı ve Fransız müziğinin en popüler yapıtlarından biri oldu.

Dr. Onur Türkmen

Contemporary opinions concerning Saint-Saens give a contradictory picture of the French composer. Camille Saint-Saens was regarded by the French press in his early and middle compositional period as a musical

revolutionary, and during his later years musical discussions often labelled him a reactionary, although his musical language hardly altered during his entire life.

“I am a believer in the classic, raised from my earliest childhood in the spirit of Mozart and Haydn” – Saint-Saëns’ self description clearly demonstrates his understanding for composition. With a declared belief in the forms and genre of the Viennese classics – in particular instrumental music – Saint-Saens confronts the French musical tradition, which was dominated by the opera in the 18th and early 19th centuries. For this reason, his early works were heartily criticized in France, which nevertheless did not affect his compositional development – instrumental works continued to hold pride of place in the oeuvre of this French composer. In order to improve conditions for performances of instrumental music in France, in 1871 he founded the Société Nationale de Musique, of which, among others, Gabriel Fauré, César Franck and Édouard Lalo were members. The Society’s concerts included almost exclusively chamber-music works by French composers, and, as far as instrumental music was concerned, gave a decisive impulse to French musical life.

Around the turn of the century Saint-Saens was increasingly attacked on account of his classical way of composing – music critics now called him a traditionalist who used old-fashioned forms in his works, so hindering the further development of music. Saint-Saens, however, ignored these criticisms and continued to compose his way. His attitude was clearly shown in an address to the winners of the Prix de Rome scholarships in 1901: “People who live in the West are fond of mocking oriental torpor; the Oriental could pay him back in his own currency and could mock the fickleness of the Westerner, his incapability to retain a form or a style for any length of time, his mania for finding something new at any cost, aimlessly and without a reason The more one strives to be modern, the faster one grows old-fashioned.”

In February 1886, during a short holiday in Austria, Saint-Saens composed the *Carnival of the Animals*. With this work he fulfilled a promise made 25 years before to his piano students at the École Niedermeyer, among them Gabriel Fauré. The idea for the composition could have had its origin in his very intensive preoccupation with the works of Jean-Philippe Rameau (1683-1764). Saint-Saens had collaborated on a new edition of his works – already in 1724, his *Pièces de Clavecin* had included musical representations of animal

voices. In the *Carneval des Animaux* Saint-Saens sketches musical portraits of lions, kangaroos, chickens, fish, and so on, which are extremely characteristic. The *Grande fantasia zoologique* includes not only onomatopoeic effects such as cackling hens in *Poules et Coqs*, or the cuckoo's call in *Le Coucou au fond des bois*, but also an amusing game with musical tradition. Thus, the double bass plays the airy *Danse des Sylphes* by Hector Berlioz, characterising elephants, in a slow tempo and with the instrument's own solidity, and Offenbach's fiery *Can Can* from his operetta *Orphée aux Enfers* appears as a dreamily sleepy idyll (*Tortues*). *Le Carneval des Animaux* had its premiere on the evening of Shrove Tuesday in the year 1886, at a private concert for the cellist Charles-Joseph Lebouc. However, Saint-Saens prevented the publication of the work, as he did not regard his "zoological fantasy" as sufficiently respectable. Shortly after his death, however, his publishers issued the *Carnival of Animals*, and within a short time it had become one of the most popular works by the French composer.

Georg Rudiger

Piotr Ilyich TCHAIKOVSKY (1840-1893) **Senfoni No.6, Si minör, Op.74 "Patetik"** **Symphony No.6 in B minor, Op.74 "Pathétique"**

Tchaikovsky döneminin ilerici merkez Avrupa akımlarıyla, Rusya'da etkin olan ulusçu eğilimlerini dengeleyerek özgün bir dil yaratmayı başarmış bir bestecidir. Sanatçı yaşadığı coğrafyanın seslerine her zaman kulak vermiş, yerel müzikler üzerine derin çalışmalar yapmıştır. Ancak kullandığı teknikler açısından her zaman Avrupa'nın merkezinde yer alan akımlara bağlı olmuştur. Bu durum Tchaikovsky'nin sanata bakışı ile özdeştir. Bu bakış açısı merkeze kendi ruh halini koyar. Nihai amacı ulusal bir müzik dili geliştirmek değil kendini ifade edebilmektir. Bu bağlamda Tchaikovsky'nin tüm romantik dönem bestecileri içinde öznelliği en uç noktalara taşımış bestecilerden biri olduğu söylenebilir. Romantik anlatım biçimlerini herhangi bir felsefi veya siyasi düşünceyi değil kendini anlatmak için kullanmıştır.

Tchaikovsky'nin klasik formlara bağlılığının yanı sıra öznellik konusundaki bu radikal yaklaşımı onu 19. yüzyılın en özgün bestecilerinden biri yapar. Hem klasisist yaklaşımı, hem de söylemini kendi psikolojisi üzerine kurması nedeniyle Liszt ve Wagner'in avangart yaklaşımından;

melodiyi her zaman eserlerinin merkezinde tutması ile dönemin öncü klasisist bestecisi Brahms'dan ayrılır. Tchaikovsky senfoni türünü, çocukluğundan beri tutkunu olduğu şarkı ve opera aryları ile birleştirerek çok farklı bir estetik boyuta taşımıştır. Özellikle 5. ve 6. senfonilerindeki psikolojiye odaklanan bakış açısı, Beethoven'den bu yana süre gelen *heroic* (kahramanca) yaklaşımdan uzaklaşarak yeni bir yönü işaret eder. Onun için senfoniler bir duygusal gerçeklik arayışının yansımalarıdır.

Bu bağlamda 5. Senfoninin sonunda yer alan Mi majör tonundaki parlak zafer aldatıcıdır. Bu zafer yalnızca imgesel bir zaferdir ve bu uzun romanın asıl finali bestecinin son eseri olan 6. Senfoni ile tamamlanacaktır. Besteci "Patetik" ismiyle de bilinen son senfonisine 1893 yılının Nisan ayında başlayıp, yaz aylarında tamamlamıştır. Ekim 1894 tarihindeki ilk seslendirilmesinden aylar önce yeğeni Vlademir Davidov'a yazmış olduğu bu senfoninin bir anlatısı (program) olduğunu ancak bunun bir bilmece olduğunu ve kimseye açıklamayacağını ifade eder. Kendi yönettiği ve dinleyicilerin eseri tam olarak kavrayamadıkları ilk seslendirmeden bir hafta kadar sonra, 6 Kasım günü besteci yaşama veda eder. Ölümünün hemen ardından Tchaikovsky'nin kimilerince bir intihar notu olarak görülen 6. Senfoni'sinde önce anıtsal bir zafer yaratıp sonra onu yok etmesi, bir manifesto olarak görülür ve yapıt bu kez büyük bir heyecanla karşılanır. Yapıtın üçüncü bölümünde Beethoven'den beridir geliştirilen tekniklerle ustalikle inşa edilen doruk noktası, final bölümünün yakıcı hüznüyle yıkılmış; maharetle adım adım yapılandırılan zafer kendini imha edecek olan acıları içinde barındırmıştır.

Bu yapıt aracılığı ile Tchaikovsky dünyaya son sözünü söylemiş, böylece müziğin geleceğine dair önemli bir yeni pencere açmıştır.

Tchaikovsky is a composer who created an original language by striking a balance between the progressive movements of the central Europe and the nationalist tendencies dominant in Russia. The artist has always been receptive to the sound of his land and studied its local music in depth. However, the techniques he used always followed the movements central to Europe. This approach was actually congruous with his artistic perspective which placed his own mood at the center. His ultimate goal was not to develop a national musical language, but to express himself. In this context, among all Romantic period composers, Tchaikovsky can be considered

the one who enjoyed the greatest degree of subjectivity, as he used the forms of Romanticism to express himself rather than any philosophical or political idea.

His commitment to classical forms along with his radically subjective approach makes Tchaikovsky one of the most original composers of the 19th century. By adopting a classicist approach while building his discourse on his own psychology, he diverges from the avant-garde styles of Listz and Wagner on one hand and by giving a central place to melody in his works he is distinct from the pioneering classicist composer of the time, Brahms, on the other. Combining the symphony genre with the songs and opera arias, about which he had been passionate since his childhood, Tchaikovsky added a very distinctive esthetic dimension to the genre. His psychologically oriented perspective particularly in Symphonies No.5 and 6 points to a new direction that detaches itself from the heroic approach that can be traced back to Beethoven. Symphonies are, to Tchaikovsky, reflections of an emotional search for reality.

In this context, the glorious victory played in E major in the last movement of Symphony No.5 is actually misleading, since this is but an imaginary victory, as the finale of this long novel will culminate in Symphony No.6, the last work of the composer. Tchaikovsky started writing this last symphony, which is also known as *Pathétique*, in April 1893 and finished the work in summer. Months before the work's premiere in October 1894, he told his nephew Vladimir Davydov that the symphony he had written had a program, which was in fact an enigma he would not explain to anyone. About one week after the premiere where he conducted the work himself and the audience failed to have a full grasp of it, the composer died on 6 November.

Considered a suicide note by some commentators, Symphony No.6, marked with the creation of a monumental victory and the subsequent destruction thereof was perceived as a manifesto and received with great enthusiasm. The climax built with mastery using the techniques developed since Beethoven in the third movement was shattered with the deep sorrow of the final movement and it turned out that the victory painstakingly constructed step by step had already contained the seeds of its own destruction.

Through this work, while putting in his last word about the world, Tchaikovsky opened up new horizons for the future of music.

Dr. Onur Türkmən

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

I. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina, konzertmeister asst.
Bahar Kutay
Suzanna Bezhani
Refik Zamanaliođlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Kudinova
Süreyya Defne
Eda Delikçi
Davut Aliyev
Elena Postnova
Arif Möhsünođlu
Yeşim Güner *

II. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, grup şefi | principal
Rasim Bağırov
Elena Rihsi
Marina Görmüşođlu
Adelya Ateşođlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Ferhat Gülmehmet
Seyran Ahundzade
Ebru Yerlikaya *

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal
Elena Gnezdilova
Sema Hakiöđlu
Uluđbek Rihsi
Ece Akyol
Svetlana Simolin
Elif Onay
Barış Simolin
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiđit Ülgen
Verda Çavuşođlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal
Dritan Gani
Zurab Tsitsuachvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer, grup şefi | principal
Zita Zempleni
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, grup şefi | principal
Violetta Lupu

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ezgi Tandođan Onat
Cyprian Swiech *

Korno | Horn

Laszlo Gyarmati, grup şefi | principal
Murat Araman *
Utku Ünal *
Tayfun Avcıođlu *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, grup şefi | principal
Krassimir Koniarov

Trombon | Trombone

Mehmet Ali Baydar
Utku Öner
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, grup şefi | principal
Atalay Altınok *
Alper Özgüzel *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist